

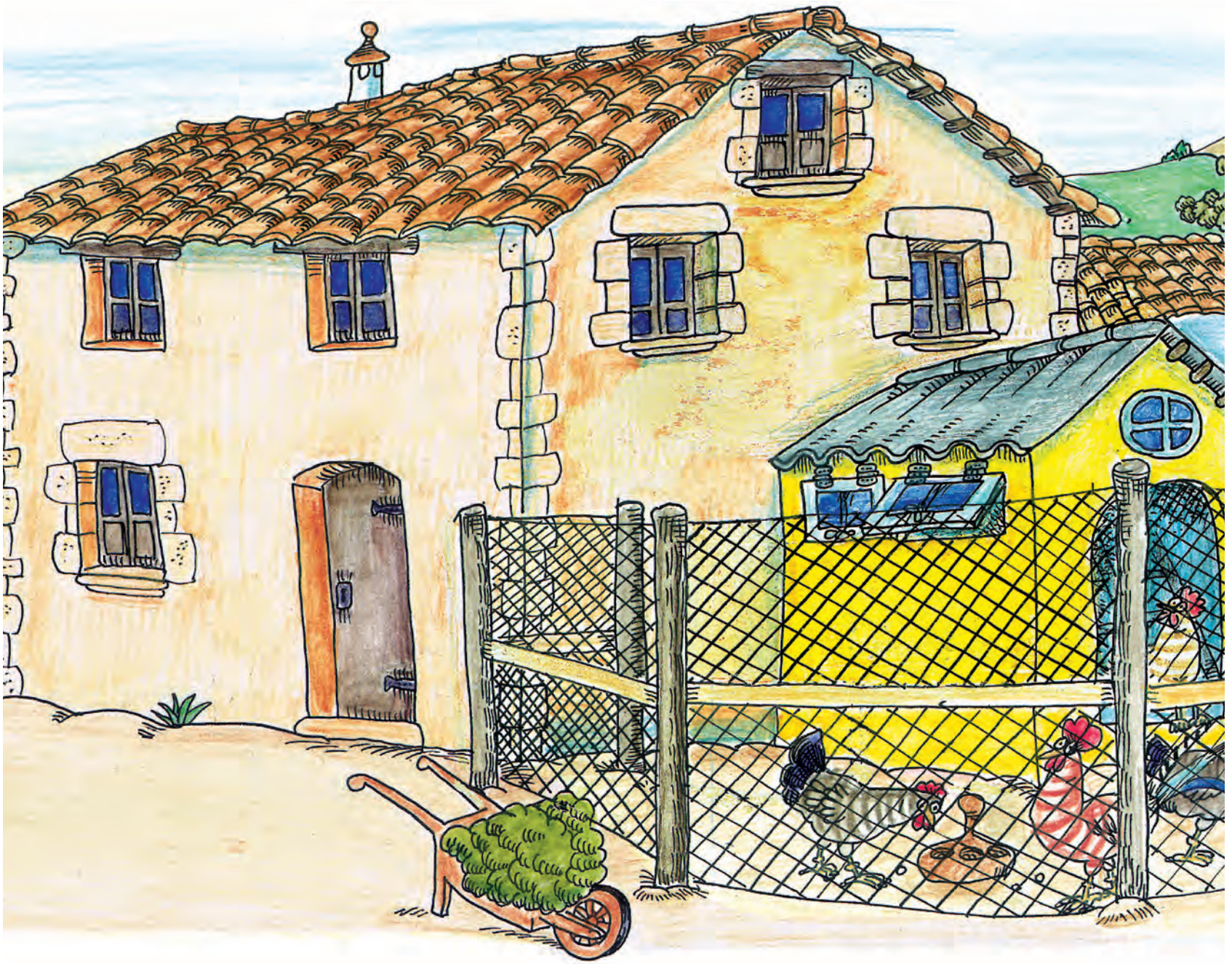
Són dos quarts de sis del matí. El gall i les gallines dormen agafats als barrots del galliner. A la nit s'hi enfilen perquè cap animal no els pugui atacar. Un raig de llum entra per la finestra. El gall se n'adona i es posa a cantar amb totes les forces:

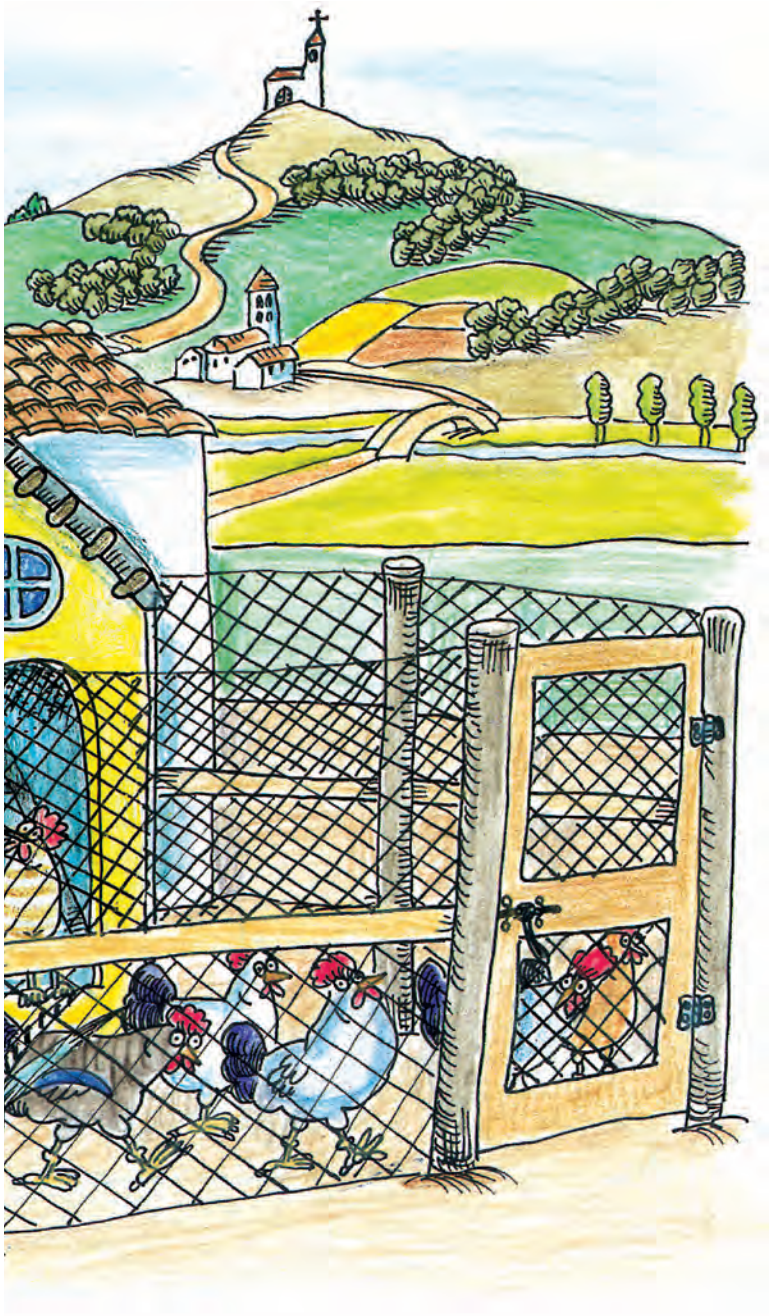
—Quiquiriquic, quiquiriquic!

Les gallines es desperten i baixen de les barres fent una volada fins a terra.

Les gallines són aus. Les criem en granges perquè n'aprofitem la carn i els ous. El gall, el mascle, és més gran que la gallina, té la cresta i els barbons més grossos i les plomes més llargues.

Tan d'hora les gallines ja tenen gana. Es posen a picotejar les miques de grans que troben a les menjadores o escampats per terra. Però no en tenen prou per omplir el pap.

S'acosten a la porta del tancat i esperen el menjar. Saben que aviat els arribarà el blat de moro. Mentrestant, algunes comencen a anar als ponedors per pondre els ous.

En Pau i la Laia han anat uns dies de vacances a la masia. Els fa molta il·lusió ajudar els avis a cuidar l'aviram.

Quan són les vuit del matí l'àvia els crida:

—Nens, lleveu-vos! Fa estona que les gallines esperen el menjar i ja deuen tenir molta gana.

La paraula *aviram* serveix per designar el conjunt de les aus de corral, com gallines, ànecs, oques, etc.

